

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.066/2022/9. szám

A felperesek:

felperes1 I. rendű;

felperes2 II. rendű;

felperes3 (mindhárman cím1 szám alatti lakosok) III. rendű

felperes4 IV. rendű;

felperes5 (mindketten cím2 szám alatti lakosok) V. rendű

A felperesek képviselője:

Dr. Varga Endre Tibor ügyvéd (cím3)

Az alperes:

alperes1 (cím4)

Az alperes képviselője:

Dr. Korchmáros S. Gábor ügyvéd (cím5)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperesek 58. sorszám alatt

alperes 59. sorszám alatt

A per tárgya:

kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

25.P.20.580/2020/57. számú közbenső ítélet

R é s z - k ö z b e n s ő í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét rész-közbenső ítéletnek tekinti, és azt fellebbezett részében részben, az alábbiak szerint változtatja meg:

- mellőzi az alperes kártérítési felelősségének megállapítását a IV. és V. rendű felpereseknek okozott károkért;
- mellőzi az alperes kártérítési felelősségének megállapítását a II. és III. rendű felpereseknek okozott károkért, ehelyett azt állapítja meg, hogy az I. rendű felperes 2018. október 31. napján bekövetkezett balesetből származó egészségkárosodásával összefüggésben a II. és III. rendű felpereseket ért kárért az alperes a kár 70 (hetven) százalékos mértékéig tartozik helytállni, míg a II. rendű felperest az I. rendű felperes egészségkárosodásától függetlenül ért kárért az alperest teljes helytállási kötelezettség terheli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletét helybenhagyja azzal a pontosítással, hogy a 2018. október 31. napján bekövetkezett balesettel összefüggésben az I. rendű felperest ért kárért az alperes a kár 70 (hetven) százalékos mértékéig tartozik helytállni.

Megállapítja, hogy a felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság számlaszám számú illetékbevételei számlájára – az esedékesség napjáig 48.000 (negyvennyolcezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a jelen határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

A rész-közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] 2018. október 31. napján egyéb érdekelt1 az általa vezetett rendszám1 forgalmi rendszámú személygépkocsival a 67-es számú úton Balatonlelle felől Kaposvár felé közlekedve letért a jobboldali útpadkára, a szalagkorlátnak ütközött, majd a gépkocsi a több méter mély csapadékvízlevezető árokba zuhant. Az I-III. rendű felperesek (egyéb érdekelt1 házastársa és gyermekei) a gépjármű utasai voltak, a hátsó ülésen utazó I. és II. rendű felperesek a biztonsági övet nem használták.
- [2] Az I. rendű felperes légcsőszakadás, légmell, orrcsont- és bordatörések mellett a háti II. csigolya elülső-jobb oldali peremének, valamint a háti III. csigolya elülső-bal oldali peremének törését, ennek megfelelő magasságban a gerincvelő zúzódását és lágyulását szenvedte el, nála a mellék vonalától lefelé teljes érzéskiesés, az alsó végtagok teljes bénulása alakult ki. A II. rendű felperes hámsérülést, a felső ajak repesztett sérülését, mellkas-zúzódást szenvedett. Az I. rendű felperes mozgáskorlátozottsága az egész család életvitelére kihat, az I. rendű felperes szülei, a IV. és V. rendű felperesek nyújtanak számukra segítséget.
- [3] Az alperes a balesetet okozó egyéb érdekelt1 felelősségbiztosítója.
- [4] Az I. rendű felperes 60.000.000 forint, a II. és III. rendű felperesek személyenként 8.000.000 forint, a IV. és V. rendű felperesek személyenként 5.000.000 forint sérelemdíj, valamint ezen összegek után 2018. november 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérték kötelezni az alperest, az I-III. rendű felperesek kártérítés iránti követelést is előterjesztettek. A II. rendű felperes a kórházi tartózkodás költségeire 12.500 forint, élelemfeljavítás költségeire 30.000 forint kár, és ezek járulékai megtérítését kérte. A II-III. rendű felperesek járadékként kieső anyai gondoskodás címén kérték a II. rendű felperes esetében 2008. november 1. napjától 2023. augusztus 15. napjáig, a III. rendű felperes esetében 2008. november 1. napjától 2021. május 5. napjáig havi 25.000 forint kár megtérítését.
- [5] Az alperes megváltoztatott ellenkérelmében (25.P.20.580/2020/31. szám) a keresetet az I. rendű felperes tekintetében – a peren kívül teljesített 1.000.000 forint sérelemdíjra is figyelemmel – 450.324 forint kártérítést, a II. rendű felperes tekintetében 500.000 forint sérelemdíjat meghaladóan, a III-V. rendű felperesek tekintetében teljes egészében elutasítani kérte. Arra hivatkozott, hogy a biztonsági öv rendeltetésszerű használata esetén nem következett volna be maradandó egészségkárosodás, így minden, utóbbival összefüggő igény az I. rendű felperes közrehatásából fakad, ideértve a II-V. rendű felperesek valamennyi, származékos jellegű igényét is.

- [6] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy a 2018. október 31. napján történt balesettel összefüggésben az I. rendű felperest ért kár vonatkozásában az alperes és az I. rendű felperes között a kármegosztás aránya: az alperes 70%, az I. rendű felperes 30%, míg az alperes a II., III., IV. és V. rendű felpereseket ért károk teljes egészét köteles megtéríteni.
- [7] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének indokolásában felhívta a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Kgf.b.t.) 12.§-át, 27.§-át, 28.§ (1) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:518.§-át, 6:519.§-át, 6:535.§ (1) bekezdését, 6:536.§ (1) bekezdését, 6:537.§ (1) és (2) bekezdését.
- [8] Foglalkozott az üzemeltetői minőség meghatározásával, rámutatott, hogy ebből a szempontból annak van jelentősége, hogy a veszélyes üzemi tevékenység folytatása kinek az érdekében történik. A házastársak közös üzemeltetők, függetlenül attól, hogy melyikük a gépjármű tulajdonosa, a fokozott veszéllyel járó tevékenységet rendszeresen melyikük folytatja.
- [9] Rögzítette, hogy a kármegosztásnál a tevékenység fokozottan veszélyes jellegét az üzemeltető terhére figyelembe kell venni. Felhívta a BH2008.61. számú eseti döntést, mely szerint a gépjármű üzemeltetője a fokozott veszéllyel járó felelősség alapján felel a gépkocsi utasa által elszenvedett kárért, ha nem figyelmeztette az utast a biztonsági öv használatára, és így vesz részt a közúti közlekedésben. Az üzemeltető felelőssége nem teljes, mert az utastól is elvárható a biztonsági öv használata, vagyis a kár bekövetkeztében az utas maga is közrehatott. A vétőképtelen közreható károsult tekintetében kármegosztásnak azonban nincs helye, mert a Ptk. 6:537.§ (1) bekezdése szerint az üzemeltetőnek csak azt a kárt nem kell megtérítenie, amely a károsult felróható magatartásából származott.
- [10] A baleset mechanizmusával kapcsolatban szakértői igazságügyi műszaki szakértő megállapításait elfogadva arra a következtetésre jutott, hogy az I. és II. rendű felperesek súlyosabb sérüléseihez az vezetett, hogy ők a biztonsági övet nem használták. Az I. rendű felperes a baleset idején felnőtt, vétőképes volt, erre tekintettel a károsodás során tanúsított elhárítható magatartása kármegosztáshoz vezet.
- [11] A fentiekre tekintettel a kármegosztás arányát az I. rendű felperes és az alperes között 30-70%-ban állapította meg, míg a vétőképtelen II. rendű felperes vonatkozásában az alperest a teljes kár megtérítésére kötelezte. A III., IV. és V. rendű felperesek által előterjesztett igényt járulékos jellegűnek minősítette, ettől függetlenül arra következtetett, hogy az alperes a III-V. rendű felperesek teljes kárának megtérítésére köteles.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű felperes és az alperes fellebbezett.
- [13] Az I. rendű felperes a közbenső ítélet részbeni megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy az alperes teljes kárfelelősséggel tartozik az őt (I. rendű felperest) ért károkért. Fellebbezésének indoklása szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy az övhasználat elmulasztása vezetett a gerincvelő-sérüléséhez. Általánosságban igaz, hogy a biztonsági öv használata a testek mozgását csillapítja, azonban a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként nem lehet azt megállapítani, hogy a biztonsági öv használata esetén nem szenvedte volna el a gerincvelő-sérülést, és az sem állapítható meg, hogy az övhasználat elmulasztása miatt szenvedte el a gerincvelő-sérülést, így nincs helye kármegosztás alkalmazásának.
- [14] Hivatkozott az I. rendű felperes az igazságügyi orvosszakértő 42. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt előadására, miszerint a sérülés keletkezési mechanizmusa, a hatóerők iránya, nagysága ismeretlen, ezért csak valószínűségi vélemény adható. Nem zárható ki, hogy a sérülés lassulós-gyorsulós (ostorcsapás) sérülés, a fej gyors elmozdulása következtében, tárgynak ütdés nélkül keletkezett. A szakértő arra is kitért, hogy a jobb és a bal oldalon is keletkezett

csigolya-peremtörések oldalirányú ütődés következményeiként is elképzelhetőek, a hárompontos biztonsági öv pedig az oldalirányú mozgások ellen nem nyújt teljes védelmet.

- [15] Az I. rendű felperes álláspontja szerint a konkrét gerincsérülés és az övhasználat közötti összefüggés orvosszakértői kompetenciába tartozik, így ebben a vonatkozásban a műszaki szakértő megállapítása nem lehet az ítélet alapja. Fellebbezéséhez egy közlekedési lapban megjelent, a ráfutásos balesetek során keletkezett nyakcsigolya-sérülésekről szóló cikket csatolt.
- [16] Az alperes pontosított fellebbezésében ugyancsak az elsőfokú közbenső ítélet részbeni megváltoztatását kérte, és annak megállapítását, hogy a 2018. október 31. napján történt balesettel kapcsolatban az I. rendű felperes és közte a kármegosztás aránya az I. rendű felperesre terhesebben 70-30%, a II., III., IV. és V. rendű felperesek és közte a hozzátartozói igények vonatkozásában a kármegosztás aránya ugyancsak 70-30%.
- [17] Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság közbenső ítélete a Ptk. 6:525.§ és 6:537.§-ait, a károsulti közrehatásra vonatkozó rendelkezéseket sérti. A perben beszerzett egyesített igazságügyi orvos- és műszaki szakértői vélemény teljes egészében alátámasztja, hogy az I. rendű felperes súlyosan felróható magatartása döntő mértékben közrehatott a károk bekövetkezésében azáltal, hogy semmibe vette a kármegelőzés szabályait, biztonsági övét nem kapcsolta be, és szülőként súlyosan gondatlanul erre a mellette ülő II. rendű felperest sem figyelmeztette.
- [18] Álláspontja szerint a szakértői működéssel szemben támasztott etikai elvárás, hogy a tudomány és technika adott időpont szerinti állása mellett a szakértők tartózkodjanak a 100%-os bizonyosságot tükröző kijelentésektől. Erre figyelemmel a szakértőnek az a következtetése, hogy az I. és II. rendű felperesek kárai nagy valószínűséggel nem következtek volna be, ha a közlekedésbiztonsági szabályokat maguk is betartják, illetőleg betartatják, ténylegesen az ítéleti bizonyosságot jelenti. Tévedett az elsőfokú bíróság abban is, hogy az I. rendű felperes terhére megállapított közrehatás következményeit a III., IV. és V. rendű felperesek vonatkozásában nem vonta le, holott az ő perbeli igényeik teljes egészében származékos jellegűek. A következetes bírói gyakorlat (Pfv.21.760/2012/9., Pfv.22.287/2016/8.) szerint a hozzátartozói igények jogalapjukat tekintve osztják a közvetlen károsult igényeinek jogi sorsát.
- [19] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a közbenső ítéletének indokolásában kitért ugyan az üzembentartói minőségre, a bírói gyakorlatot helyesen hívta fel, foglalkozott a gépjármű üzembentartójának a gépkocsi utasa által elszenvedett kárért való, az övhasználat kérdését érintő felelősséggel is, de mindezekből nem vont le következtetést a jelen ügyre vonatkozóan. Nem indokolta azt sem az elsőfokú bíróság, hogy miért állapította meg rá nézve kedvezőtlenebbül a 70-30%-os kármegosztást.
- [20] A másodfokú bíróságnak a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 370.§ (3) bekezdés szerinti tájékoztatására fellebbezési kérelmét a Pp. 342.§ (1) bekezdésére való hivatkozással egészítette ki. Mivel a IV. és V. rendű felperesek csak sérelemdíj iránti igénnyel éltek, így a kártérítési felelősség megállapításával az elsőfokú bíróság esetükben a kereseten túlterjeszkedett.
- [21] A felperesek fellebbezési ellenkérelme az alperes fellebbezésével érintett részében elsődlegesen az elsőfokú közbenső ítélet helybenhagyására, másodlagosan a közbenső ítéletnek az I. rendű felperes vonatkozásában olyan módon történő megváltoztatására irányult, hogy az alperes az I. rendű felperes kárai 90%-ának megtérítésére köteles.
- [22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az I. rendű felperes fellebbezésével érintett részében az elsőfokú közbenső ítélet helybenhagyását kérte.
- [23] Az I. rendű felperes fellebbezése nem alapos, az alperes fellebbezése kis részben alapos.

- [24] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörének a Pp. 370.§ (1) bekezdésében írt korlátai között bírálta el. Utóbbi rendelkezés értelmében ilyen korlátnak minősülnek egyebek között a 371.§ (1) bekezdés b) és d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak: egyrészt a fellebbezésben előadott határozott kérelem arra nézve, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, másrészt az a jogszabálysértés, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja.
- [25] A fellebbezések tartalma alapján, a fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság kizárólag azokban a kérdésekben foglalhatott állást, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemhez kötöttség Pp. 342.§ (1) bekezdése szerinti előírását megtartotta-e, továbbá, hogy a károsulti közrehatásra vonatkozó jogszabályok alkalmazása során a megállapított tényekből megfelelő jogi következtetést vont-e le, a megállapított tényeket megfelelően minősítette-e. A fellebbezésekkel nem érintett, illetve az alperes fellebbezésében utalásszerűen felmerülő, de a fellebbezési kérelemben és megsértettként megjelölt jogszabályokban nem tükröződő kérdések a felülbírálat keretein kívül estek, ezeket a másodfokú bíróság nem érintette.
- [26] A Ptk. 6:537.§ (1) bekezdésének értelmében az üzembentartónak nem kell megtérítenie a fokozott veszéllyel járó tevékenység folytatásából eredő kárt annyiban, amennyiben az a károsult felróható magatartásából származott. A kármegosztásnál a tevékenység fokozottan veszélyes jellegét az üzembentartó terhére kell figyelembe venni.
- [27] A perben nem volt vitatott, hogy a károsult I. rendű felperesnek volt felróható magatartása, miután a személygépkocsiban a KRESZ 48.§ (4) bekezdését figyelmen kívül hagyva a biztonsági öv becsatolása nélkül utazott, emellett a vétőképtelen II. rendű alperes felügyeletének körében az ő becsatolásáról sem gondoskodott. A bizonyítás így arra irányult, hogy a kár mennyiben származott ebből a mulasztásból. Mellőzi ugyanakkor a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletéből a BH2008.61. számú eseti döntésre vonatkozó utalást, mivel az a KRESZ 2007. április 1. napjától hatályon kívül helyezett 48. § (5) bekezdésén alapult, a hatályos szabályozás már kifejezetten és közvetlenül az utassal szemben támasztja azt a követelményt, hogy biztonsági öv becsatolásával kell magát rögzítenie.
- [28] A másodfokú bíróság a fentiekre figyelemmel a biztonsági öv használatával kapcsolatos bizonyítás eredményét tekintette át, előre bocsátva, hogy az I. rendű felperes fellebbezésében foglaltakkal ellentétben a kérdés megítélése nem kizárólag orvosszakértői kompetenciába tartozik. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a kérdésben együttes orvos- és műszaki szakértői véleményt szerzett be.
- [29] Az alperes tartalmilag helyesen utalt arra, hogy a természettudományos kérdéseket érintő bizonyításhoz (ahol a természettudományos törvényszerűségekből következően kategorikus vélemény eleve nem adható) elegendő lehet a valószínűség magasabb foka, mely az általános élettapasztalatokra figyelemmel alkalmas az ellentétes alternatívák, valamint az azokra alapított ésszerű kétkedés kizárására. A perbeli esetben pedig a lefolytatott szakértői bizonyítás alapján a bírói meggyőződés kialakulásához szükséges valószínűséggel megállapítható, hogy az I. rendű felperes maradandó fogyatékossgal járó sérülése a biztonsági öv rendeltetésszerű használata esetén megelőzhető lett volna.
- [30] A 25.P.20.580/2020/29. számú, 33. sorszám alatt kiegészített egyesített igazságügyi orvos- és műszaki szakértői vélemény szerint rendeltetésszerű övhasználat esetén az I. rendű felperes súlyos egészségkárosodással járó gerincvelő-sérülése nagy valószínűséggel elkerülhető lett volna. Gerincvelő-sérülés a nagy mértékű lassulás következtében fellépő ostorcsapás mechanizmus révén is kialakulhat ugyan, bekövetkezése ezért övhasználat mellett sem zárható ki teljes bizonyossággal, ilyen esetben azonban a sérülés a nyaki, és nem a háti gerincszakaszt érinti. Rámutatott a szakértő, hogy határozott, objektív adatokon nyugvó

szakértői válasz az utas gépjárművön belüli mozgásának modellezése nélkül nem adható, utóbbit pedig a baleseti helyszín rögzítésének hiánya eleve ellehetetleníti.

- [31] szakértő2 igazságügyi orvosszakértő a 25.P.20.580/2020/42. számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglaltak szerint úgy nyilatkozott, a lassulósos-gyorsulósos mechanizmus okozta sérülés ellen szól, hogy amennyiben ilyen erőhatások léptek volna fel, akkor az valamennyi, a gépkocsiban ülő személyeknél jelentkezett volna valamilyen sérülés (nyaki rándulás, nyaki fájdalom) formájában. szakértő1 igazságügyi műszaki szakértői 45. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt szakvélemény-kiegészítése szerint a biztonsági öv használatának hiányában kettős irányba mozdultak el az utasok, a frontális ütközés következtében előre lendültek, a jobbra borulást követően jobbra dőltek. Az ilyen erőhatások az emberi test legkülönbözőbb tekeredését, elmozdulását okozzák, melyek hatnak a gerincoszlopra is. Jelentőséget tulajdonított a szakértő annak is, hogy a jobbra boruláskor a be nem kötött II. rendű felperes is az I. rendű felperesre zuhant, aki így kettős présbe került. Rámutatott a szakértő, hogy a biztonsági övhasználat védelmi funkciója jelentős mértékben érvényesült volna, a gépkocsi oldalra borulása során az I. rendű felperes valószínűleg nekicsapódott volna ugyan a jobboldali ajtónak, de az ülés helyzetének megfelelően, így nagy valószínűséggel elmaradt volna az a tekert, csavarodó erőbehatás, amely ténylegesen fellépett. A II. rendű felperes sem tudott volna teljes tömegével nekicsapódni, a gerincoszlopra ható rendellenes erőhatások nem tudtak volna kialakulni. A műszaki szakértő arra következtetett, hogy amennyiben a hátsó ülésen utazók is használják a biztonsági övet, az ő sérüléseik lényegében hasonló mértékűek lettek volna, mint az első ülésen utazóké.
- [32] Mindezek ismeretében annak – a szakvéleménnyel bizonyított – ténynek kellett kiemelt jelentőséget tulajdonítani, hogy az I. rendű felperes a biztonsági öv szabályszerű használata esetén legnagyobb valószínűséggel maradandó fogyatékoság nélkül gyógyuló testi sérülést szenvedett volna el, és a baleseti sérülései nem következtek volna be. E felróható károsulti közrehatás mellett ugyanakkor – ahogyan az elsőfokú bíróság is helyesen tette – az alperes biztosítottja által folytatott tevékenység fokozottan veszélyes jellegét is értékelni kellett, és azt az alperes terhére kellett figyelembe venni. Erre tekintettel az alperesre terhesebb 70–30% arányú kármegosztás alkalmazása indokolt volt.
- [33] A kármegosztás kizártságával azonban a többi felperes tekintetében az elsőfokú rész-közbenső ítélet részben téves álláspontot foglalt el. A BH2012.151. szám alatt közzétett eseti határozat már egyértelműen rámutatott arra, hogy a hozzátartozó kárigényének elbírálásánál értékelni kell a károsult közreható magatartását. A töretlenül követett bírói gyakorlat szerint a perbeli esetben az I. rendű felperes felróható közrehatását a hozzátartozók által az ő egészségkárosodásával összefüggésben igényelt kártérítésnél is figyelembe kell venni. A megsérült hozzátartozó magatartását, felróható közrehatását ugyanis a hozzátartozók következményes kárigényének érvényesítésénél be kell tudni és annak hátrányos következményeit értékelni kell. A hozzátartozók sem tarthatnak igényt teljes kártérítésre akkor, ha egyébként a közvetlen károsult maga is közrehatott a kár bekövetkezésében. Ennek megfelelően a II. és a III. rendű felperes terhére kármegosztást kellett alkalmazni, ide nem értve azokat a károkat, melyek közvetlenül a II. rendű felperest érték.
- [34] Észlelte a másodfokú bíróság – és ennek figyelembevételét kérte felhívást követően az alperes is –, hogy a IV. és V. rendű felpereseknek kártérítés iránti keresete nem volt, erre vonatkozó közbenső ítélet meghozatala ezért a kereseti kérelmen való, a Pp. 342.§ (1) bekezdésében tilalmazott túlterjeszkedést eredményezett.
- [35] Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét (miután az elsőfokú bíróság a személyiségi jogsérelemért való helytállási kötelezettség jogalapi kérdésében nem döntött) rész-közbenső ítéletnek tekintette, és azt a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján fellebbezett részében annyiban változtatta meg, hogy a IV. és V. rendű felperesek

tekintetében mellőzte az alperes kártérítési felelősségének [helyesen helytállási kötelezettségének], tehát a kártérítés iránti kereset jogalapjának megállapítását; mellőzte továbbá az alperes kártérítési felelősségének megállapítását a II. és III. rendű felpereseknek okozott károkért, és utóbbi helyett azt állapította meg, hogy az I. rendű felperes 2018. október 31. napján bekövetkezett balesetből származó egészségkárosodásával összefüggésben a II. és III. rendű felpereseket ért kárért az alperes a kár 70 százalékos mértékéig tartozik helytállni, míg a II. rendű felperest az I. rendű felperes egészségkárosodásától függetlenül ért kárért az alperest teljes helytállási kötelezettség terheli.

- [36] Egyebekben az elsőfokú bíróság rész-közbenső ítéletét helybenhagyta. A megfogalmazást az érdemben helyes elsőfokú rendelkezés vonatkozásában is pontosítani kellett, miután az elsőfokú bíróság a kármegosztással utalt ugyan arra, hogy az I. rendű felperes által érvényesített követelés jogalapjában részben alapos, nem mellőzhető azonban a jog, illetve az azzal szemben álló kötelezettség fennállásának egyértelmű kifejezése.
- [37] Az I. rendű felperes fellebbezése nem vezetett sikerre, az alperes I. rendű felperessel szemben előterjesztett fellebbezése is eredménytelen maradt. A II. és III. rendű felperesekkel szembeni alperesi fellebbezést a másodfokú bíróság részben teljesítette, a IV. és V. rendű felperesek esetében pedig a fellebbezés nem a kereset megalapozatlansága, hanem az azon túlterjeszkedő elsőfokú határozat miatt volt részben sikeres. Ezt, valamint a felszámított ügyvédi költségeket is figyelembe véve a másodfokú bíróság a Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy mindegyik fél viseli a másodfokú eljárásban felmerült költségét.
- [38] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a túlnyomórészen eredménytelenül fellebbező alperest, hogy a meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 78.§ (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról.
- [39] Az I. rendű felperes személyes költségmentességben részesült, fellebbezése kapcsán így a fellebbezési illeték a Pp. 102.§ (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad.
- [40] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Pp. 376.§ (1) bekezdés a-c) pontjaiban írt okok hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2023. január 23.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró